

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 423. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651351339568.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Den II. Søn. effter Trinita.

Collect.

OHerre lad oss altid dit hellige Naffn baade frycte oc elske/ fordi du aldrig slepper aff din regerelse/ huilcke du indskicker i din elskeligheds stadighed/ Ve vor Herre Ihesum Christum/ som met dig leffu./ etc.

Oc vnder tiden denne.

HErre Gud himmelske Fader/ wi tacke dig/ at du haffuer ladet oss kalde til det euige liffs maaltid/ ved din kære Søn Ihesum Christum/ Wi bede dig/ du vilt formedelst den hellig Aand/ opuecke vore hierter/ at wi icke høre dit Ord forgeffuis/ men at wi maatte rettelige beskicke oss til saadant maaltid/ oc icke lade oss forhindre aff nogen Verdzlig handel/ A.

Epistelen. I. Iohannis. III.

MIn allerkærste/ Gud er Kærlighed/ oc huo som || bliffuer i Kærlighed/ hand bliffuer i Gud/ oc Gud i hannem. Der met er Kærlighed fuldkommen hoss oss/ paa det wi skulle haffue dristighed paa Dommedag/ Thi lige som hand er/ saa ere oc wi i denne Verden. Fryct er icke i Kærlighed/ men den fuldkomne Kærlighed vddriffuer fryct/ Thi fryct haffuer pine/ Oc huo sig frycter hand er icke fuldkommen i Kærlighed. Lader oss elske/ thi hand elskte oss først. Der som nogen siger/ leg elsker Gud/ oc hand hader sin Broder/ hand er en || Løgnere. Thi huilcken icke elsker sin Broder/ som hand seer/ Huorledis kand hand elske Gud/ som hand icke seer? Oc dette Bud haffue wi aff hannem/ At huo som elsker Gud/ hand skal oc elske sin Broder.

Euangelium Luce. XIII

IEsus sagde. Der vaar it Menniske/ som gjorde en stor Naduere/ oc bad mange der til. Oc hand vdsende sin Suend/ paa Naduerens time/ at sige til dem som budne 424 vaare/ Kommer/ thi det er || altsammen berid. Oc de begynte alle effter huer andre at aarsage sig. Den første sagde til hannem/ leg købte en Ager/ oc skal gaa vd/ oc besee hannem. leg beder dig/ aarsage mig. Oc den anden sagde/ leg købte fem par Oxen/ oc ieg gaar nu hen/ at besee dem/ leg beder dig/ aarsage mig. Oc den tredie sagde/ leg tog en Hustru/ Der faare kand ieg icke komme. Oc Suenden kom/ oc sagde sin Herre det igen. Da bleff Hosbonden vred/ oc sagde til sin Suend/ Gack strax vd paa || Stadsens stræde oc gader/ oc før hid ind de Fattige oc Krøblinge oc Halte oc Blinde. Oc Øuenden sagde/ Herre/ det er giort/ som du befalede/ Oc der er end nu rum. Oc Herren sagde til Suenden/ Gack vd paa alfare veye/ oc hoss Gerde/ oc nød dem til at komme her ind/ Paa det mit Huss kan bliffue fult. Men ieg siger eder/ At ingen aff de Mend/ som vaare budne/ skal smage min Naduere.